

2) (§ 4. A. 2. a.) De islandske Snylers Forpagtningsafgift er for Finantsaaret 1864—65 forhøjet med 200 Rd., hvilket hidrører fra, at den ved Finantsloven 1861—62 Snysemanden i Arnes Snyse tilstaaede Moderation i 3 Aar fra 6te Juni 1860 af dette Beløb paa Grund af Faareffabens Udælgelser, nu er udløben, og Snyselets Forpagtningsafgift saaledes atter hævet til den ved fgl. Resolution af 22de September 1838 normerede Størrelse, 300 Rd.

3) (§ 4. A. 2. c. Island. Særegne Indtægter. Administrerede Mandtalsbogsindtræder). Den her fremtrædende Mindreindtægt hidrører fra, at Mandtalsbogsafgifterne for Gullbringa Snyse, Neshjavil By og Vestmannø, der hidtil have været beregnede efter Kapitelstaxten paa Haardfisk, nu ifølge Andragende fra det islandske Althing foreslaaes beregnet efter Kapitelstaxtens Middelløben, der efter Gjennemsnit af de sidste 5 Aars Priser vil bevirke en Mindreindtægt for Statskassen af 225 Rd. aarlig. Andragendet er støttet paa, at de paagældende Ydere leve i fortrykte Omstændigheder, og at den hidtil benyttede Beregningsmaade, der ikke er den almindelige paa Island, men i sin Tid er indført til Lettelse for disse Distrikters Beboere, fordi Haardfisk dengang paa disse Steder var det almindeligste Naturprodukt, nu er bleven dem til Byrde, efterat Udbyttet af deres vigtigste, men i høi Grad usikre Næringsvei, Fiskeriet, virkes til Klippfisk, og Ministeriet finder derfor, at Billighed taler for at indrømme Andragendet. Udvalget kan ikke ansee det for rigtigt, saalænge Islands finansielle Stilling til Kongeriget endnu er ubestemt, at foretage Forandringer ved de islandske Skatteforhold, og det saameget mindre, som den ansøgte Forandring ifkun begjæres for de 3 eneste Distrikter, hvoraf den nævnte Afgift tilfalder Statskassen. Udvalget foreslaaer derfor ikke at vedtage Forandringen, og derfor forøge Beløbet til den tidligere Størrelse med 140 Rd.

4) (§ 5. 5. Renter og Afdrag paa forskellige Aktiver.) Denne Post har Udvalget under Indenrigsministeriet, § 8. II. C. 2. e. (Betænkning Nr. 16.), foreslaaet forhøjet med 400 Rd. som Rente af en Statskassen tilflydende Kapital, 10,000 Rd., fra Bøgeskrønnen.

Ligeledes har Udvalget under Justitsministeriet § 9. VII. A. (Betænkning Nr. 25.) foreslaaet denne Post forhøjet med 40 Rd. som Rente af en Obligation, erhvervet ved Salget af nogen tidligere under Amtmandsembedet paa Færøerne hørende Jord.

Fremdeles er under Kirke- og Undervisningsministeriet § 10 II. A. 8. (Betænkning Nr. 6) foreslaaet at forhøje denne Post med 36 Rd., som Rente af Amtsproffernes indbragne Lønningsfond.

I Overensstemmelse hermed har Udvalget paa dette Sted stillet de deraf følgende Indbringingsforslag til Postens Forhøielse.

5) (§ 5. 6. Kongerigets Finantsers Andeel i Overskudet af Driften af den norskejdske Jernbane.) Til Oplysning om den under denne Post beregnede Andeel for Finantserne af Nettooverskudet af Driften af den norskejdske Jernbane, som er aabnet for Befordring af Personer og Gods, stor 47,500 Rd., har Udvalget efter den dertil ved Finantslovens første Behandling givne Anledning modtaget følgende Meddelelse:

Ifølge en Beregning, der af Direktionen for det danske Jernbanebriftselskab blev opstillet i en Skrivelse af 18de September 1862, altsaa paa et Tidspunkt, da der endnu ikke kunde have været Erfaring om, hvorledes Trafikken vilde udvikle sig paa den nyeste Jernbane, blev der under Forudsætning af, at Strækningen Langaa—Viborg—Skive kunde blive aabnet for